

॥३१॥ युद्धभूमिमयीं तद्रूपानदीं प्रवर्तयित्वा घनापाये हंसादिसेवितां नदीमिवतां तेतेरुः ॥३२॥ पद्मरजोयुतां यथागजयूथपास्तेरुस्तथेत्यर्थः ॥३३॥ तत उच्यमानगुणं

गृध्रहंसवराकीर्णीकंकसारससेवितां ॥ मेदःफेनसमाकीर्णामावर्तस्वननिस्वनां ॥ ३१ ॥ तांकापुरुषदुस्तारां युद्धभूमिमयीं नदीं ॥ नदी
मिवघनापायेहंससारससेवितां ॥ ३२ ॥ राक्षसाःकपिमुख्यास्तेतेरुस्तांदुस्तरां नदीं ॥ यथापद्मरजोध्वस्तां नलिनीं गजयूथपाः ॥ ३३ ॥
ततःसृजंतं बाणौघान् प्रहस्तं स्यंदने स्थितं ॥ ददर्शतरसानीलो विधमंतं प्लवंगमान् ॥ ३४ ॥ उद्धूत इव वायुः खेमहदभ्रवलंबलात् ॥ समी
क्ष्याभिद्रुतं युद्धे प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥ ३५ ॥ रथेनादित्यवर्णेन नीलमेवाभिद्रुद्वे ॥ सधनुर्धन्विनां श्रेष्ठो विकृष्य परमाहवे ॥ ३६ ॥ नीला
यव्यसृजद्वाणां प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥ ते प्रेत्य विशिखानीलं विनिर्भिद्य समाहिताः ॥ ३७ ॥ महींजग्मुर्महावेगारोषिता इव पन्नगाः ॥ नी
लः शरैरभिहतो निशितैर्ज्वलनोपमैः ॥ ३८ ॥ सतं परमदुर्धर्षमापतंतं महाकपिः ॥ प्रहस्तं ताडयामास वक्षमुत्पात्य वीर्यवान् ॥ ३९ ॥
सतेनाभिहतः क्रुद्धो नर्दन् राक्षसपुंगवः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि प्लवंगानां च मूपतौ ॥ ४० ॥ तस्य बाणगणानेव राक्षसस्य दुरात्मनः ॥ अ
पारयन्वारयितुं प्रत्यगृह्णान्निमीलितः ॥ यथैव गोवृषौ वर्षशारदंशीघ्रमागतं ॥ ४१ ॥ एवमेव प्रहस्तस्य शरवर्षा न्दुरासदान् ॥ निमीलि
ताक्षः सहसानीलः सहेदुरासदान् ॥ ४२ ॥ रोषितः शरवर्षेण सालेन महता महान् ॥ प्रजघान हयानीलः प्रहस्तस्य महाबलः ॥ ४३ ॥ त
तो रोषपरीतात्मा धनुस्तस्य दुरात्मनः ॥ बभञ्ज तरसानीलो ननाद च पुनः पुनः ॥ ४४ ॥ विधनुः सकृत् स्तेन प्रहस्तो वाहिनीपतिः ॥ प्रगृह्य
मुसलं घोरं स्यंदनादवपुषुवे ॥ ४५ ॥

प्रहस्तं नीलोददर्श ॥ ३४ ॥ वाहिनीपतिः प्रहस्तः खेमोद्धूतो वायुर्महदभ्रबलमिव बलवदभ्रमिव युद्धेऽभि
द्रुतं स्वप्रत्याभिमुख्येनागच्छंतं नीलं समीक्ष्य तं नीलमेवाभिद्रुद्वे ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अपारयन्वारयितुं अशक्तः सन् शारदं वर्षं गोवृषस्य शरत्काले प्राबल्यं
कालस्वभावात् ॥ वर्षस्य त्वन्यथा ॥ तत एव तेन नातिक्लेशकरस्तस्य शरवर्ष इति सूचितं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥